

Itt állok jászolod felett

Gerhardt Pál, 1607–1676

J. S. Bach, Lipcse, 1736

1. Itt ál-lok já-szo-lod fe-lett, Ó, Jé-zusom, sze-rel-mem,
El-jöttem, el-hoz-tam neked, A-mit ke-zed-ből nyertem:

Vedd el - mém, lel - kem és szí - vem,

Hadd ad - jam né - ked min - de - nem,

Hogy ked - ves lé - gyek né - ked!

2. Nem éltem még e föld színén: Te értem megszülettél, ∴: Még rólad mit sem tudtam én: Tulajdonoddá tettél; Még meg sem formált szent kezed, Már elválasztál engemet, Hogy társam légy e földön.

3. Halálban, éjben vártam én: Fölkelt a nap rám véled. ∴: Terólad ömlik rám a fény: A béke, boldog élet, A lélek ékességei; Belőlük hitnek mennyei Szép tisztasága árad.

4. Csak nézlek boldog szívvel és Nem győzlek nézni téged, ∴: Szóm és erőm mind oly kevés, Hogy elmondhassam néked: Bár felfoghatna tégedet Az emberszív és ismeret, Hogy megfejthesse titkod!

5. Megváltóm, egy kérésemet Nem vetheted meg nékem: ∴: Hogy szívem mélyén tégedet Hordozhatlak, remélem, És bölcsőd, szállásod leszek; Jóvel hát, tölts el engemet Magaddal: nagy örömmel!